

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 384/2015-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júna 2015 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tos 162/2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. februára 2015 doručená sťažnosť [REDACTED], t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Trnave (ďalej len

„krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tos 162/2014. Zároveň sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom vo veci jeho sťažnosti.

Sťažovateľ v podanej sťažnosti uviedol, že uznesením Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) č. k. 4 PP 62/2014-14 z 21. mája 2014 (ďalej len „uznesenie okresného súdu“) bola jeho žiadosť o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody podľa ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) zamietnutá. Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažovateľ v zákonnej lehote sťažnosť.

Sťažovateľ v podanej sťažnosti ďalej uviedol:

„Krajský súd v Trnave prejednával moju sťažnosť až o sedem mesiacov dňa 2.12.2014. Uznesenie Krajského súdu mi bolo následne doručené až dňa 26.1.2015 a odoslané z Trnavy 23.1.2015, teda od môjho písomného odvolania na Krajský súd v Trnave o sedem mesiacov! Z uvedeného dôvodu podávam sťažnosť na prieťahy v konaní na Krajský súd v Trnave, čím boli voči mojej osobe porušené práva zaručené mi zákonom a Ústavou Slovenskej republiky. Na základe uvedeného žiadam Ústavný súd SR podľa § 50 ods. 3 o finančné zadosťučinenie vo výške 4 (štyroch) priemerných platov deklarovaných Ministerstvom financií Slovenskej republiky.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších prepisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Sťažovateľ v sťažnosti namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktoré je zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 6 Tos 162/2014.

Zo skutočností uvádzaných sťažovateľom a z predložených listín, najmä uznesenia krajského súdu č. k. 6 Tos 162/2014-24 z 2. decembra 2014 vyplýva, že v čase podania sťažnosti ústavnému súdu bolo namietané konanie právoplatne skončené. Krajský súd ako súd odvolací rozhodol v namietanom trestnom konaní už označeným uznesením z 2. decembra 2014, proti ktorému nebol prípustný ďalší riadny opravný prostriedok a ktoré tak v zmysle ustanovenia § 184 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku nadobudlo v uvedený

deň právoplatnosť. Sťažnosť bola ústavnému súdu odoslaná 10. februára 2015 a doručená 13. februára 2015.

V rámci ustálenej judikatúry ústavného súdu sa v tejto oblasti ochrana základnému právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď porušenie ešte trvalo (napr. rozhodnutie III. ÚS 20/00, III. ÚS 315/06).

Ústavný súd vo viacerých svojich rozhodnutiach uviedol, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená, ak stav právnej neistoty už nemohol netrvať. V posudzovanom prípade bol odstránený stav právnej neistoty sťažovateľa momentom právoplatného skončenia napadnutého súdneho konania, teda 2. decembra 2014. Za tohto stavu nie je možné konštatovať porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a v súlade s doterajšou judikatúrou ústavný súd odmietol sťažnosť z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa v nej obsiahnutými.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2015